

Smích smrtelný

„Proč se nesměješ?“
pravil jsem tobě.
Ty však jen zakleješ,
až obracím se v hrobě.

Udělám jen řízi, říz,
vytvořím ti úsměv nebeský.
Pročpak už nekřičíš?
Vždyť křik tvůj byl chorál andělský.

Temně rudé slzy stékají ti po tváři,
zahalují tvé tělo do kápi tmavé,
nehýbej se, ať dílo mé se zdaří.

Nožem ti ještě nakreslím na tvář detailů pár,
úsměv je hotov, avšak již nezříš jej,
poněvadž duše tvá odešla v dál.